



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,  
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et  
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>  
Bonaventura <Heiliger>**

**Antverpiæ, 1591**

De appetitu victualium. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)



Sed nunc delapsa est ad cupiditatem temporalium rerum, pecuniæ, possessionum, & quarumlibet rerum etiam vilium, quæ colligit quasi homo semper debeat viuere; & mundus perire: vt congreget quatum valet, ne pereunte mundo non inueniat vnde viuat. sicut Noe Gen. 6, 11 imminente diluuiio comparauit efcas, quas haberet, quando omnia diluuiio periissent. Et quanto magis homo morti appropinquat, tanto studiosius congregat & custodit: vt ex hoc ostendatur quam sit irrationabilis avaritia, eo magis colligere quo minus indiget. sicut qui Similes multum viatici fert pro breui via, & qui sumptuosam domum construit pro vnius noctis hospitio. Ideo autem Deus voluit nos semper incertos esse de hora mortis, vt parum de temporalibus cogitemus: sed omni hora timeamus multa perdere de æternis, ad quæ semper sine intermissione properare debemus.

*De appetitu victualium.*

CAP. XVIII.

**A**PPETITVS victualium datus est nobis pro corpore, vt sustentemus naturam, & possimus durare in seruitio Dei, & multum mereri. Etenim moderatus & parcus victus vniformis, diutius conseruat naturam, dum non opprimit vires eius, sed reficit & sanitatem conseruat vniformis dicta: quia natura contemperat se ei & non turbatur semper ex nouis & ignotis efcis. Vnde quidam claustrales diutissime viuunt sani. Sed appetitus ille naturalis modo effusus est in voluptates & in superfluitates, vt non simus contenti vnde sustentetur natura, sed vnde palatum oblectetur. & cum talibus assueti fuerimus, & natura se eis cõtemperauerit, cum aliquando tenuioris victu



victu deberemus esse contenti, natura remur-  
 murat propter dissuetudinem. Vnde statim  
 putamus nos adeo debiles & infirmos, quod  
 victu paupere non possumus viuere, & quasi  
 sub discretionis velamine delicata importunè  
 & inuerecundè incipimus quærere: nolentes  
 experiri quod natura sicut per consuetudinem  
 ad delicata dilapsa est, ita per cōtrariam assue-  
 factionem possit reduci ad competens mo-  
 deramē victus parcioris. sicut videmus in ma-  
 xima parte mundi quàm parcè viuunt Genti-  
 les, Iudæi, pauperes Christiani, quorum qui-  
 dam depauperati modò tam sani sunt, sicut  
 olim in deliciis fuerāt. De spiritualibus autem  
 deliciis & gustu internæ dulcedinis, quæ sine  
 comparatione omnes mūdi delicias superant,  
 sicut mel simum, vix est iam mentio vel effi-  
 cax desiderium aut studium, etiam inter illos  
 qui sibi alti videntur in religione: imò despi-  
 citur & deridetur inebriatio talis desiderij seu  
 dulcedinis, & quasi stultitia & abominatio  
 iam habetur, & ab aliis religiosis persecutio-  
 nem ob hoc patiuntur, & dæmoniacy reputan-  
 tur & hæretici dicuntur, quamuis spirituales  
 ipsi sint. Quàm verò despicabiles Christo sint,  
 qui deuotionis gratiam sic despiciunt & per-  
 sequuntur, ab Apostolo discant qui animales  
 eos appellat, qui non intelligunt ea quæ sunt  
 Spiritus Dei, quia & stultitia est illis. Non ta-  
 mē laudo vel approbo deceptores & deceptos,  
 qui spiritum suū vel alienum pro Spiritu Dei  
 sequuntur & seducuntur: sed probandi sunt  
 Spiritus, & sic indicandi.

De